

лж до Сурь, който е срецж Египетъ, като отхожда нѣкотъръ къмъ Асирій: *Исаакъ* ся наследи ^{предъ} всички-тѣ си братя.

19 И това е родословие-то на Исаака, синътъ Авраамовъ: «Авраамъ роди Исаака:

20 А Исаакъ бѣше на четиридесетъ години, когато зѣ за женж Ревекка, дъщеріж-тѣ на Вауила Сирина отъ Падан-арамъ,

21 сестръ на Лавана Сирина. И моляше ся Исаакъ Господу за женж си, защото бѣше бездѣтници: ^и послуша го Господъ,

22 и зачиж Ревекка жена му. И дѣца-та едно друго ся бѣлъкахъ вѣтрѣ въ неїж: и тя рече: Ако е така, зашто да съмъ азъ 23 тѣй? и ^и отиде да пыта Господа. И рече ѝ Господъ: «Два народа сѫ въ утробѣ-тѣ ти, и двѣ племена ще ся раздѣлятъ отъ корема ти: и ^и едно-то племе ще бѫде по силно отъ друго-то племе: и ^и по голъбъ 24 май-тѣ ще слугува на по малкъ-тѣ. И когато ся испълниха дни-тѣ ѹ да роди,

25 ето, бѣхъ близници въ утробѣ-тѣ ѹ. И първый-тѣ излѣзе червентъ, и ^и всички-тѣ косматъ като кожена дреха: и нарехохъ 26 му име-то **Исаъ*. И послѣ излѣзе братъ му: ^и ражка-та му държеше петж-тѣ на Исаа: ^иза това ся нарече *†Іаковъ*: а Исаакъ бѣше на шестдесетъ години, ко- 27 гато ги роди. И порастнхъ дѣца-та и станж Исаавъ човѣкъ ^и искусенъ на ловъ, полски човѣкъ: а Іаковъ бѣше ^и човѣкъ незлобивъ и ^и живѣше въ шатъри.

28 И Исаакъ ^и обычаше Исаава, защото ^и ядѣше ловъ-тѣ му: ^иа Ревекка ^и обычаше Іакова.

29 А Іаковъ си вареше вариво: и Исаавъ дойде отъ поле-то, а бѣше изнемощелъ:

30 И рече Исаавъ Іакову: Я ми да, да имъ, отъ червено-то, това червено-то, защото съмъ изнемощелъ: за това ся нарече име-

31 то му *†Едомъ*. И рече Іаковъ: Продай 32 ми днесъ първородство-то си. И Исаавъ рече: Ето, азъ съмъ на умирание, и защо 33 ми е това първородство? И рече Іаковъ: Заклини ми ся днесъ: и заклѣ ми ся: и 34 ^и продаде първородство-то си Іакову. Тогазъ Іаковъ даде Исааву хлѣбъ, и вариво отъ лещж: и ^и яде, и пи, и станж та о-тиде: така прѣзвѣ Исаавъ първородство-то.

ГЛАВА 26.

1 И станж гладъ на земіж-тѣ, освѣнъ ^и първый-тѣ гладъ който станж въ Авра-

п Гл. 16; 12.
р Мат. 1; 2.
с Гл. 22; 23.
т Гл. 24; 29.
У 1 Іѣт. 5; 20, 2 Іѣт. 33; 13.
Ездр. 8; 23.
ф Рим. 9; 10.
х 1 Цар. 9; 9, 10; 22.
и Гл. 17; 16, 24; 60.
и 2 Цар. 8; 14.
ш Гл. 27; 29. Мах. 1; 3. Рим. 9; 12.
щ Гл. 27; 11, 16, 23.

^а Косматъ.
^б Осия 12; 3.
^в Гл. 27; 36.
^г Запинателъ.
^д Гл. 27; 3, 5.
^е Іов. 1; 1, 8; 2; 3. Псал. 37; 37.
^ж Епр. 11; 9.
^и Гл. 27; 19, 25, 31.
^ж Гл. 27; 6.
^и Чертвенъ.
^ж Епр. 12; 16.
^и Еккл. 8; 15. Иса. 22; 13.
^ж Кор. 15; 32.

амовы-тѣ дни. И отиде Исаакъ ^и при Авимелеха, Филистимскъ-тѣ царь въ Гераръ. 2 И яви му ся Господъ, и рече: Не слѣзвай въ Египетъ; живѣй ^и въ земіж-тѣ, ко-кото 3 ще ти рекж: «Остани като пришелецъ въ тѣзъ земіжъ, и ^и дѣзъ ще бѫдже съ тебе, и ^и ще ти благословиши: защото на тебе и на потомство-то ти ^и ще дамъ всички-тѣ зѣзи мѣста; и ^и ще испълниши ^и клѣтвѣ-тѣ, съ ко-кото ся заклѣхъ Аврааму отцу твоему: 4 И ^и ще умножи потомство-то ти като не-бесни-тѣ звѣзды, и ^и ще дамъ на потомство-то ти всички-тѣ зѣзи мѣста, и ^и ще ся благо-словиши ^и въ тво-то сѣме всички-тѣ зем-ни народи: ^и Понеже Авраамъ отцу твоему гласи-тѣ ми, и упази завѣщанія-та ми, заповѣди-тѣ ми, повелѣнія-та ми, и за-коны-тѣ ми.

5 И живѣше Исаакъ въ Гераръ. (7) И жители-тѣ на това място попытахъ за женж му, и рече: «Сестра ми е: ^и защото ся убоя да рече: Жена ми е: ^и думаше: Да мя не убийтъ мѣстни-тѣ жители за Ревекка: понеже ^и бѣ красна на гледъ.

8 И като прѣѣдѣ тамъ много дни, Авимелехъ Филистимскъ-тѣ царь погледи-отъ прозорецъ и видѣ, и ето Исаакъ и граеше съсъ женж си Ревекка. И выкиж Авимелехъ Исаака, и рече: Ето, наисти-ни ти ти е жена: а какъ си рекъ ты, Сестра ми е? И рече му Исаакъ: Защото 10 рѣкохъ, да не умрж поради неїж. И рече Авимелехъ: Шо е това което си сторилъ намъ? безъ малко щѣше да лежи нѣкотъ отъ людѣ-тѣ състъ жеинж ти, и ^и щѣше да нанесешъ върху насть прѣѣдѣление. И заповѣда Авимелехъ на всички-тѣ людѣ, и рече: Който ^и докачи тогозъ човѣкъ, или женж му, непрѣмѣнно ще ся умрѣти.

11 И посѣя Исаакъ въ онжзи земіжъ, и събра прѣѣзъ онова лѣто рѣстократно, и ^и bla- 12 гослови го Господъ. И ^и увеличаваше ся той човѣкъ, и напрѣдуваше да става велики, до дѣто станж тѣрдѣ велики. И придоби овцы, и говеда, и рабы много: а 13 ^и Филистимян-тѣ му завидѣхъ. И всич- 14 ки-тѣ кладенци, ^и които бѣхъ ископали рабы-тѣ бащини му въ дни-тѣ на бащъ му Авраамъ, затулихъ ги Филистимин-тѣ, и 15 напълниха ги съ пърстъ. И рече Авимелехъ Исааку: Иди си отъ насть, защото ты 16 станж ^и много по силенъ отъ насть. И отиде отъ тамъ Исаакъ и постави шатъри-

^а Гл. 12; 10.
^б Гл. 20; 2.
^в Гл. 12; 1.
^г Гл. 20; 1. Псал. 39; 12. Епр. 11; 9.
^д Гл. 28; 15.
^е Гл. 12; 2.
^ж Гл. 13; 15; 18.
^и Гл. 22; 16. Псал. 105; 9.
^и Гл. 15; 5; 22; 17.
^ж Гл. 12; 3; 22; 18.
^ж Гл. 22; 16, 18.
^и Гл. 12; 13; 20; 2, 13.

^и Прит. 29; 25.
^и Гл. 24; 16.
^о Гл. 20; 9.
^п Псал. 105; 15.
^р Мат. 13; 8. Марк. 4; 8.
^с Ст. 3. Гл. 24; 1, 35. Йов. 42; 12.
^т Гл. 24; 35. Псал. 112; 3.
^и Прит. 10; 22.
^ж Гл. 37; 11. Еккл. 4; 4.
^ф Гл. 21; 30.
^х Их. 1; 9.